

Warszawa dnia, 26 lipca 2015 r.

STOWARZYSZENIE GPP EKOLOGIA

Ul: Aleje Jerozolimskie 155 lok 52, 02-326 Warszawa

Tel .+48 22 831 71 85, Fax.+48 22 831 52 12

E-Mail: biuro@gppekologia.pl

KRS: 0000354454, NIP 5222958232

Szanowny Pan Senator,

Stanisław Jurcewicz
*Przewodniczący Senackiej Komisji
Gospodarki Narodowej,*

Dotyczy: Ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (druk nr 989)

W imieniu **Stowarzyszenia GPP Ekologia**, oraz **Związku Pracodawców Izba Recyklingu i Odzysku Odpadów**, pragnę w załączeniu przekazać Szanownemu Panu Przewodniczącemu wspólne stanowisko reprezentantów obu w/w organizacji otoczenia biznesu, zrzeszające m.in zakłady przetwarzania ZSEE, odnoszące się do zapisów projektu Ustawy o ZSEE – druk 989,

Z wyrazami szacunku i poważania,

Marta Laskowska
Członek Zarządu
Stowarzyszenie GPP Ekologia

Szanowny Panie Przewodniczący,

Mając na uwadze, iż proces legislacyjny projektu Ustawy o ZSEE – druk 989, zmierza nieubłagalnie ku zakończeniu i w/w ustawa została skierowana do dalszych prac w Senacie, w imieniu przedsiębiorców prowadzących zakłady przetwarzania, zrzeszonych w **Stowarzyszeniu GPP Ekologia**, oraz **Związku Pracodawców Izba Recyklingu i Odzysku Odpadów**, pragnę zwrócić się do Szanownego Pana Przewodniczącego z prośbą, a wręcz z apelem o poparcie postulowanych przez branżę przetwarzania ZSEE, zmian **których wprowadzenie do w/w Ustawy uważamy za konieczne**.

Wprowadzenie poprawek, które przedkładamy w załączeniu, zezwoli na rzeczywiste i niezbędne uporządkowanie rynku elektroodpadów w naszym kraju, poprawę tragicznej sytuacji zakładów przetwarzania, stanowiące „jądro” systemu ZSEE, a poprzez wprowadzenie konstytucyjnej zasady równości podmiotów - w relacji organizacji odzysku ZSEE i zakład przetwarzania, zachowanie zgodności przedmiotowej ustawy z Konstytucją RP,

Szanowny Panie Przewodniczący, nowa ustawa o ZSEE, miała zrewolucjonizować rynek elektroodpadów oraz znacząco wpłynąć na poprawę działalności szerokorozumianego systemu ZSEE, a w konsekwencji doprowadzić do zwiększenia zbiórki i odzysku elektrośmieci oraz wyeliminowania działalności „szarej strefy”. Nasza branża z powstaniem i wdrożeniem nowej ustawy, wiązała ogromne nadzieje. Wierzyliśmy, że nareszcie i „u nas” będzie „normalnie”. Strona rządowa, wielokrotnie przy okazji różnych wystąpień publicznych jak również w licznych publikacjach na łamach prasy branżowej, zapewniała „nas”, o pełnym poparciu dla głoszonych przez branżę postulatów, w tym także środowiska przetwarzających ZSEE. Wiele razy słyszeliśmy, iż nowa ustawa wprowadzi rozwiązania, dzięki którym szara strefa zniknie, uregulowany zostanie działający obecnie patologiczny system finansowania zbiórki i przetwarzania, oraz raz na zawsze precyzyjnie zostaną zapisane obowiązki i formuła działalności organizacji odzysku ZSEE, czyli podmiotów odpowiedzialnych za organizację i finansowanie systemu ZSEE.

Po dwóch latach prac nad Ustawą, w których na każdym etapie braliśmy aktywny i czynny udział, uważamy, iż w rzeczywistości, część zapisów, jakie znalazły się w przedmiotowej Ustawie o ZSEE – druk 989, faktycznie zmierza we właściwym- dobrym kierunku.

Jednak „część” - to stanowczo za mało, aby można było mówić, iż nowa ustawa wpłynie na poprawę i uzdrowienie działalności systemu ZSEE.

Niestety, pomimo iż część zgłaszanych przez nas postulatów i propozycji, uzyskały poparcie strony rządowej i wprowadzono je do projektu ustawy, to na końcowym etapie prac legislacyjnych w sejmie zostały wycofane. Z ustawy zniknęły kluczowe rozwiązania, które realnie doprowadziłyby do poprawy działalności szerokorozumianego systemu ZSEE – m.in. zapisy regulujące system finansowania zbierania i przetwarzania ZSEE.

Jesteśmy tym faktem ogromnie zaniepokojeni oraz zawiedzeni. Stanowisko w tej sprawie, prezentujemy niezmiennie od kilku lat, a co ważne wszystkie nasze postulaty oparte są wyłącznie na doświadczeniu a nie teorii.

Właściwe uregulowanie i uporządkowanie systemu finansowania zbiórki i przetwarzania ZSEE, jak również wprowadzenie przepisów, które zezwolą na zachowanie zasady równości podmiotów tworzących i działających w systemie – w szczególności wprowadzenie równości w relacji organizacji odzysku ZSEE-zakład przetwarzania (takie rozwiązanie działa m.in. w ustawie „bateryjnej”), są jedynym lekiem na uzdrowienie branży ZSEE. Wyłącznie powyższe zmiany mogą doprowadzić do uzdrowienia chorego dziś systemu ZSEE, wyeliminowania patologii i przysłużą się celom nadrzędnym - ochronie środowiska oraz życia i zdrowia człowieka - o czym mamy wrażenie zapomniano tworząc nowe prawo.

Mając powyższe na uwadze, poniżej przekazujemy na ręce Pana Przewodniczącego, poprawki, o których wprowadzenie i poparcie apelujemy.

1. Wprowadzenie poprawki dotyczącej określenia minimalnej wartości środków, jakie Organizacje Odzysku ZSEE, winny wydatkować na zbieranie i przetwarzanie ZSEE, z przychodów, które uzyskały w ramach prowadzonej działalności. (**70% przychodów netto organizacji odzysku przekazywanych do systemu**)
2. Wprowadzenie poprawki w art. 27.1, poprzez dodanie pkt 1a, (lub wykreślenie w całości rozdziału IV) **-(poprawka dotyczy zrównania odpowiedzialności podmiotów)**
3. Wprowadzenie poprawki do art. 63 - w art. 63 dodaje się ust. 7 **-(poprawka dotyczy zrównania odpowiedzialności podmiotów)**
4. Wprowadzenie poprawki w art. 51. 1 pkt 7 – **(Poprawka techniczna zabezpieczenie przeciwpożarowe)**

POPRAWKA NR 1

Wprowadzenie poprawki określającej minimalną wartość środków, jakie Organizacje Odzysku ZSEE, winny wydatkować na zbieranie i przetwarzanie ZSEE, z przychodów, które uzyskały w ramach prowadzonej działalności. (**70% przychodów netto organizacji odzysku przekazywanych do systemu**)

PROPONOWANA TREŚĆ POPRAWKI.

w art. 61 dodaje się ust. 4, 5, 6,7 i 8 w brzmieniu:

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do sfinansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów
5. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 4, przeznaczą na zbieranie, przetwarzanie, recykling i inne niż recykling procesy odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, co najmniej 70 % przychodów netto uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejścia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19.
6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, przeznaczą na zbieranie, przetwarzanie, recykling i inne niż recykling procesy odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, co najmniej 70 % przychodów netto, uzyskanych w tym roku kalendarzowym z przejścia obowiązków, o których mowa w art. 18 i art. 19.
7. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 4, następuje w terminie do 31 stycznia następującego po roku, w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązana była do finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów
8. W przypadku, gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie przeznaczyła w terminie o którym mowa w ust. 7 na zbieranie, przetwarzanie, recykling i inne niż recykling procesy odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, środków w wysokości co najmniej równej odpowiednio przychodom, o których mowa w ust. 5 i 6, jest ona obowiązana do wpłaty bez wezwania w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku , w którym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązana była do finansowania zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku, na rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, środków w wysokości równej odpowiednio przychodom, o których mowa w ust. 5 i 6.

UZASADNIENIE POPRAWKI NR 1:

Od wielu lat na konferencjach, targach, i właściwie każdym spotkaniu branży ZSEE, toczono są dyskusje, na temat tragicznego obrazu systemu ZSEE, istniejących w nim patologii, oraz rozwiązań, które te

ostatnie wyeliminują. Od wielu lat wszyscy uczestnicy systemu – zbierający, organizacje odzysku, zakłady przetwarzania, recyklerzy, jak również sami przedstawiciele Ministerstwa Środowiska, podkreślają, iż za obecny tragiczny stan, w jakim znalazła się szerokokorozumiana branża ZSEE, odpowiedzialne są nieprawidłowości i patologie, które mają miejsce w systemie finansowania zbierania i przetwarzania, jak również z roku na rok malejąca ilość środków, jaka w ogóle trafia do systemu na jego działalność i rozwój.

Przyczyną istnienia odmienianej przez wszystkie przypadki tzw. „szarej strefy”, nieprawidłowości, i patologii jest brak skutecznego, jasnego i przejrzystego systemu finansowania, co prowadzi w wielu przypadkach do sytuacji, iż wielu przedsiębiorców, nie mogąc „normalnie” i legalnie prowadzić działalności – w końcu trafia poza tzw. system.

Ponadto brak wystarczającego finansowania zbierania i przetwarzania zakładów przetwarzania ZSEE ogranicza a wręcz uniemożliwia rozwój i inwestycje w nowe technologie w celu sprostania wymaganym coraz to wyższym standardom.

Szanowny Panie Przewodniczący, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez producentów, wprowadzających sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców, izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków wprowadzających sprzęt.

Zadaniem organizacji odzysku jest zorganizowanie i sfinansowanie zebrania i przetworzenia zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Działania te są finansowane przez wprowadzających sprzęt. Środki finansowe przekazane organizacjom odzysku powinny, zgodnie z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, finansować zagospodarowanie zużytego sprzętu **a nie jak dzieje się to obecnie – środki pieniężne wypłacane są akcjonariuszom w formie wielomilionowych dywidend.**

W obecnej tragicznej sytuacji, na rynku gospodarowania użytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, po prostu koniecznym stało się wprowadzenie regulacji wskazującej organizacjom ZSEE, procentowej wartości minimum, którą licząc od przychodów netto uzyskanych w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, będą zobowiązane przeznaczyć na pokrycie kosztów zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Proponujemy, aby wartość minimum stanowiła 70 % przychodów.

Dlaczego 70 %?

Szanowny Panie Przewodniczący, koszty operacyjne prowadzenia działalności organizacji odzysku, jako spółki akcyjnej, tak jak w przypadku każdej spółki to średnio 20% środków finansowych (wynika to z analizy bilansów i sprawozdań spółek handlowych).

Ponadto założyliśmy, iż organizacja odzysku jak każda spółka, w swoim planie budżetowym, 5% swoich przychodów zabezpiecza, jako rezerwy, - m.in. np. mając na uwadze rosnące poziomy zbierania. Kolejne 5%, zgodnie z Ustawą o ZSEE, organizacja zobowiązana jest przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne (zgodnie z art. 62 ust. 2 i 3 projektu ustawy). Zatem jeżeli podsumujemy powyższe dalej nam to koszty stałe w wysokości 30 %.

Mając powyższe na uwadze oraz biorąc pod uwagę cel działalności organizacji odzysku ZSEE, jak również obecną sytuację „wyprowadzania” środków z organizacji m.in. w postaci wypłaty dywidend, - nader zasadnym

i słusznym staje się wprowadzenie zapisów ustawowo zobowiązujących organizację do wydatkowania środków w wysokości 70% przychodów na organizowanie systemu zagospodarowania zużytego sprzętu, – czyli sfinansowania celu swojej działalności.

Jako kolejny argument popierający wprowadzenie w/w poprawki, jest również fakt, iż ustawodawca w ustawie o ZSEE, wskazał organizacjom odzysku dokładnie zapisując, jaką ilość środków mają przeznaczać na kampanie edukacyjne. Dlatego uważamy, iż w obecnej sytuacji nader zasadnym jest zapisanie wysokości środków, które organizacje winny przeznaczać na sfinansowanie zbierania i przetwarzania ZSEE.

Wprowadzenie powyższych zapisów jest opinii wielu podmiotów biorących udział w dotychczasowych pracach nad w/w projektem Ustawy, jedynym ratunkiem przed upadkiem systemu przetwarzania, oraz spowodowaniem, aby do systemu ZSEE na zbieranie i przetwarzanie zużytego sprzętu trafiły nareszcie środki finansowe, które do Organizacji wnoszone są przez wprowadzających.

Szanowny Panie Przewodniczący, brak właściwej interwencji Państwa w tym zakresie i znaczącego ograniczenia działalności tzw. wolnego rynku w branży ZSEE, w niedługiej przyszłości może doprowadzić do katastrofy przedsiębiorców prowadzących zakłady przetwarzania a przez to cały system ZSEE. Mając powyższe na uwadze wnosimy jak na wstępie.

Podsumowując powyższą argumentację odnoszącą się do propozycji poprawki regulującej system finansowania, jako ostatni argument „za” wprowadzeniem naszej propozycji zawartej w poprawce nr 1, pragniemy zapoznać Pana Przewodniczącego z fragmentem stenogramu z posiedzenia Sejmu RP, w dniu 8 lipca br., – w którym to na stronie 134 można przeczytać słowa Pana Ministra Ostapiuka, które wygłosił w tej konkretnej sprawie z mównicy sejmowej w czasie II czytania projektu Ustawy o ZSEE;

WYPOWIEDŹ PODSEKRETARZA STANU W MINISTERSTWIE ŚRODOWISKA PANA JANUSZA OSTAPIUKA

- Pan poseł Niedbała zadał pytanie dotyczące możliwości zapisania w prawie pewnego poziomu wydatkowania, określonej kwoty przez organizację odzysku ZSEE, na cele związane ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów.?

ODPOWIEDŹ PODSEKRETARZA STANU – PANA JANUSZA OSTAPIUKA:

...Tak, panie pośle, jest to słuszna uwaga. Chcielibyśmy mieć taki poziom, nawet w czasie pracy nad ustawą takie propozycje przewijały się, mówiono o 70 bądź 75%. Na pewnym etapie debaty ta poprawka zginęła, ale myślę, że do tego będziemy mogli w przyszłości wrócić, może lepiej ją dopracowując, bo to jest jedna z dróg uszczelnienia systemu i ujednoznaczenia odpowiedzialności, w tym organizacji odzysku. Dziękuję. (Oklaski)

POPRAWKA NR 2

Poprawka dotyczy zrównania odpowiedzialności podmiotów biorących udział w systemie

PROPONOWANA TREŚĆ POPRAWKI:

W art. 27.1 pkt dodaje się pkt. 1a w brzmieniu:

„, który wykonuje obowiązek określony w art. 18 ust.1 za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego”

UZASADNIENIE POPRAWKI NR 2 .

Szanowny Panie Przewodniczący, w dotychczasowym systemie wprowadzający mógł wykonywać swoje obowiązki samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku. Wybierał najczęściej organizację, gdyż ta za niewielką opłatą ustalaną umownie, „zdejmowała” z niego odpowiedzialność za wykonanie ciążących na nim obowiązków wynikających z ustawy.

Dlaczego wprowadzający wybierał organizację skoro mógł wykonać ten obowiązek samodzielnie, tzn. zlecić wszystkie działania np. zakładowi przetwarzania?

Odpowiedź jest prosta chcąc zrealizować swój obowiązek samodzielnie bez udziału organizacji napotykał na dwie zasadnicze przeszkody. Pierwsza z nich to tzw. kaucja, – czyli kwota, będąca zabezpieczeniem finansowym odpowiedzialności wprowadzającego (opłata produktowa), za niewykonanie obowiązków wynikających z ustawy. Druga przeszkoda to fakt, że podpisując umowę współpracy z zakładem przetwarzania, wprowadzający w dalszym ciągu ponosił pełną odpowiedzialność za ewentualne niewykonanie obowiązków! W związku z powyższym, wprowadzający „sprzedawał „ swój obowiązek organizacji odzysku i mógł już „spać spokojnie”, ponieważ w razie nie wykonania obowiązku to organizacja ponosiła odpowiedzialność.

Panie Przewodniczący, Organizacja dla zabezpieczenia swojej odpowiedzialności wobec Państwa, zobowiązana została przez ustawodawcę, do posiadania kapitału w wysokości 5 mln złotych, kapitału w formie gotówki, stanowiącego zabezpieczenie ewentualnych przyszłych należnych kar w postaci opłaty produktowej. Jako dodatkowe zabezpieczenie organizacja ma połowę minimalnego kapitału przechowywać w formie depozytu bankowego - tzn. 2,5 mln zł.

Zatem podsumowując, w dotychczas obowiązującej ustawie, pełną odpowiedzialność za niewykonanie obowiązku zbierania, przetwarzania odzysku i recyklingu ponosiła organizacja odzysku.

W obecnym projekcie ustawy o zużyтым sprzęcie wprowadza się bardzo istotną zmianę polegającą na tym, że odpowiedzialność za niewykonanie obowiązków nałożonych na wprowadzającego, nie może być przenoszona na inne podmioty. Pozostaje przy wprowadzającym. W związku z powyższym, w naszej opinii traci szczególne znaczenie dotychczasowe miejsce organizacji odzysku w systemie ZSEE.

Co więcej w pewnym sensie traci również znaczenie jej zabezpieczenie, – czyli posiadany kapitał. Chociaż ustawodawca zmienił podstawową zasadę systemu przenosząc odpowiedzialność wyłącznie na wprowadzającego, pominął w naszej opinii bardzo istotny problem – stworzenia wszystkim podmiotom systemu ZSEE równych szans i możliwości równego konkutowania na rynku, jako podmiotów chcących współpracować z wprowadzającym. Chodzi nam o prosty wybór: czy wprowadzającemu opłaca się współpracować z organizacją odzysku – organizatorem, czy zakładem przetwarzania, instytucją fizycznie zajmującą się zbieraniem i przetwarzaniem odpadów.

Niestety, ale pozostawienie obowiązku wpłacania kaucji, jako zabezpieczenia finansowego dla wprowadzającego stanowi istotną barierę dla swobodnej działalności gospodarczej, opartej na równości podmiotów, podstawowej zasadzie współczesnego rynku. Stoi to również w sprzeczności z ustawą o swobodzie gospodarczej, z odpowiednimi zapisami Konstytucji Rzeczypospolitej na czele. Pozostawiając, zatem dotychczasowe zapisy, jakie znajdują się w rozdziale nr IV, ustawodawca powoduje dalsze trwanie stanu nierówności szans z racji, iż dalej to tylko organizacja odzysku, będzie miała „monopol” współpracy z wprowadzającymi.

Organizacja w myśl obecnych zapisów nie będzie ponosiła z tytułu przejętych od wprowadzających obowiązków żadnej odpowiedzialności, zlecając – jak dotychczas – poszczególne działania zakładom przetwarzania, pozostawiając dla siebie wyłącznie sprawozdawczość. Dalsze trwanie w powyższej sytuacji nie daje żadnych szans zakładom przetwarzania, których – co należy zaznaczyć – kapitały zakładowe, często wielokrotnie przekraczają kapitały organizacji odzysku.

POPRAWKA NR 3

Poprawka dotyczy zrównania odpowiedzialności podmiotów biorących udział w systemie

PROPONOWANA TREŚĆ POPRAWKI

W art. 63 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego, odpowiada za, przyjęte umownie, na podstawie art. 11 ust.1, ustawy obowiązki - solidarnie z Wprowadzającym."

UZASADNIENIE POPRAWKI NR 3.

- Powyższa poprawka ma charakter porządkujący a jej wprowadzenie znajduje uzasadnienie w przyjętych ustawą rozwiązaniach systemowych - w tym ,w przyjętej w art. 11 ustawy , wynikającej z implementowanej niniejszą ustawą dyrektywy unijnej - "rozszerzonej odpowiedzialności wprowadzającego;
- Proponowany zapis stanowi zabezpieczenie skarbu państwa w przypadku ewentualnej upadłości lub zagrożenia niewypłacalnością Wprowadzającego w zakresie opłat produktowych i sankcyjnych;
- Wprowadzenie w/w zapisu ma uzasadnienie, gdyż zgodnie z zapisami przedmiotowego projektu ustawy o ZSEE, de facto Organizacja Odzysku nie ponosi żadnej odpowiedzialności, tym samym w konsekwencji brak jest uzasadnienia merytorycznego dla utrzymywania wymaganego ustawą kapitału Organizacji;
- Poprawka ma również uzasadnienie, jako konsekwencja pozostawienia w ustawie przyjętej przez Sejm - zapisów art. 27 ust.1, pkt. 3 dotyczącej przejęcia odpowiedzialności (gwarancji) finansowej za wykonanie obowiązków wynikających z ustawy przez O.O.;
- Celem zapisu jest postawienie granicy dla przejmowania obowiązków przez Organizację Odzysku ZSEE, której akcjonariuszami są wprowadzający o niskim poziomie wprowadzenia;
- Skala przejmowanych obowiązków winna być równa możliwością danego podmiotu, które zależą od wartości kapitału, jakim dysponują akcjonariusze;

POPRAWKA NR 4

Poprawka techniczna zabezpieczenie przeciwpożarowe

PROPONOWANA TREŚĆ POPRAWKI

Art. 51. 1. Zakład przetwarzania wyposaża się w:

.....

7) instalacje umożliwiające wyeliminowanie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku globalnego ocieplenia (GWP) powyżej 15, w tym gazów znajdujących się w piankach i obiegach chłodniczych przez właściwe ich odzyskanie i odpowiednie ich oczyszczenie lub zniszczenie, zgodnie z ustawą z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881) – w przypadku przetwarzania urządzeń chłodniczych należy zastosować proces inertyzacji zgodnie z normą PN-EN 1127-1

UZASADNIENIE POPRAWKI NR 4:

- Zakłady przetwarzania, jako praktycy zajmujący się przetwarzaniem ZSEE zdają sobie sprawę z niebezpieczeństw powstających w trakcie procesów przetwarzania sprzętu chłodniczego, do produkcji, którego zostały użyte takie gazy jak pentan, cytopentan, izobutan oraz pochodne. W obliczu stałego zagrożenia pożarowego niezbędne jest zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń.
- Sposobem na skuteczne zabezpieczenie procesu jest INERTYZACJA - polegająca na redukcji zawartości tlenu, poprzez jego wypieranie w wyniku użycia gazów obojętnych. Zmniejszenie stężenia tlenu w atmosferze sprawia, że atmosfera przestaje być wybuchowa oraz palna.
- Pianki poliuretanowe, z których zbudowane są urządzenia chłodnicze, jak wszystkie materiały organiczne, mogą stanowić źródło błyskawicznie rozprzestrzeniającego się pożaru.
- Spienione poliuretany mają niewielką odporność cieplną, tracą wytrzymałość mechaniczną w temp. 150-200°C i rozkładają się wydzielając produkty o różnym składzie i toksyczności, zależnie od rodzaju pianki i temperatury rozkładu. Nawet przy niewielkich ilościach płonącej pianki ryzyko zatrucia oraz skażenia środowiska jest ogromne.